Lieta Nr. A 42 4288 06
Lietvedības Nr. A 435-08/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 2.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējai *M.K.*, pieteicējas pilnvarotajam pārstāvim *G.K.*,

atklātās tiesas sēdēs izskatīja administratīvo lietu *M.K.* pieteikumā par Rīgas domes Labklājības departamenta 2006.gada 30.maija lēmuma Nr.DL-06-263-ap atcelšanu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 13.aprīlī Rīgas Zemgales priekšpilsētas Sociālā dienesta Sociālā komisija pieņēma lēmumu (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma piešķirt veselības apdrošināšanas polisi ar medikamentu atlaidi, bet atteikt medikamentu, kuri nav iekļauti Kompensējamo zāļu sarakstā, apmaksu.

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam daļā, *M.K.* to apstrīdēja Rīgas domes Labklājības departamentā. 2006.gada 30.maijā Rīgas domes Labklājības departaments pieņēma lēmumu Nr.DL-06-263-ap „Par iesniegumu" (turpmāk arī – Lēmums). Ar Lēmumu nolemts atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

[3] 2006.gada 29.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *M.K.* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums, kurā pieteicēja, ievērojot 2007.gada 7.decembrī iesniegtos pieteikuma papildinājumus *(lietas 102., 105.lapa)*, lūdz tiesu atcelt Rīgas domes Labklājības departamenta 2006.gada 30.maija lēmumu Nr.DL-06-263-ap, atlīdzināt morālo kaitējumu, piešķirt ikmēneša pabalstu medicīnisko izdevumu segšanai un uzlikt par pienākumu Rīgas domes Labklājības departamentam sociālo palīdzību sniegt arī konsultatīvā darba veidā, maznodrošināto personu līdzekļu ietaupīšanai.

Pieteicēja pieteikumā norāda, ka Lēmuma pamatojums, ka „ārsta nozīmēto medikamentu saraksts daļēji neatbilst faktiski iegādāto medikamentu sarakstam", nav pamatots ne ar vienu faktu vai konkrētu medikamentu, un turklāt pat, ja pieteicējas gadījumā tiešām būtu kāds neatbilstošs medikaments, ar to netiek risināts jautājums par vispārējo situāciju, kad Rīgas domes sniegtā sociālā palīdzība līdz tās saņēmējiem nonāk mazā apmērā.

[4] Rīgas domes Labklājības departaments tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, pamatojoties uz tālāk minētajiem apsvērumiem.

[4.1] Pabalstus veselības aprūpei pašvaldība piešķir, pamatojoties uz Rīgas domes saistošajiem noteikumiem Nr.85 „Par Rīgas pašvaldības pabalstu veselības aprūpei" (turpmāk – Saistošie noteikumi).

Saistošo noteikumu 3.3.punktā ir noteikts, ka pabalsts medikamentu iegādei tiek piešķirts tikai Kompensējamo zāļu sarakstā iekļautiem medikamentiem tās izdevumu daļas apmērā, ko nekompensē valsts. Turklāt Sociālā dienesta Sociālā komisija var piešķirt pabalstu veselības aprūpei (tai skaitā arī zāļu, kas nav iekļautas Kompensējamo medikamentu sarakstā, iegādei), ņemot vērā sociālā dienesta finansiālās iespējas un pamatojoties uz ārstējošā ārsta atzinumu, individuāli izvērtējot personas vajadzību saņemt veselības aprūpes pakalpojumus vai iegādāties medikamentus. Līdz ar to *M.K.* gadījumā pabalsts medikamentu apmaksai tiek piešķirts ar Sociālās komisijas lēmumu, jo pieteicējas norādītie medikamenti nav Kompensējamo medikamentu sarakstā.

[4.2] Pieteicējai ārsta nozīmētie medikamenti daļēji neatbilst to medikamentu sarakstam, kas uzrādīti medikamentu iegādes čekos. Līdz ar to nav sniegta informācija par to, ka šādu medikamentu iegāde ir nepieciešama personas veselības stāvokļa uzlabošanai vai veselības profilaksei (par daļu no medikamentiem nav sniegts ārsta atzinums) un nav uzskatāms, ka persona veselības stāvokļa dēļ nonāktu ārkārtas situācijā, ja šādi medikamenti netiktu iegādāti.

Pabalsta medikamentu iegādei piešķiršanas atteikums ir pamatots.

[4.3] Veselības aprūpes pabalsts Rīgas pašvaldībā tiek piešķirts apdrošināšanas polises iegādei, samaksai par medikamentiem vai veselības aprūpes pakalpojumiem. Izlemjot jautājumu par pabalsta piešķiršanu veselības aprūpei, pamatojoties uz Saistošo noteikumu 3.4.punktu, ir jāpiešķir pēc iespējas pilnvērtīgāks un efektīvāks pabalsts personas tiesisko interešu nodrošināšanai. Šajā gadījumā iegādātā polise ir uzskatāma par vislietderīgāko pabalsta veidu.

Šāds secinājums ir izdarāms konstatējot, ka pieteicējai ir nepieciešamība pēc medikamentiem veselības stāvokļa uzlabošanai. Turklāt jāsecina, ka pieteicējas nepieciešamība pēc medikamentiem var palielināties, ja pasliktinās veselības stāvoklis. Līdz ar to polises iegāde, kas nodrošina pieteicējai nepieciešamajiem medikamentiem 50% atlaidi ir uzskatāms par efektīvāku līdzekli personas veselības stāvokļa nodrošināšanai nekā konkrēta apmēra pabalsts atsevišķu medikamentu iegādei.

[4.4] Lai pieprasītu morālo kaitējumu, nepietiek ar personas garīgām vai fiziskām ciešanām, bet ir nepieciešams pierādīt kaitējumu nodarījušās personas veiktās prettiesiskās darbības. Pamatojoties uz augstāk minēto, jāsecina, ka *M.K.* pieteikums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu nav

pamatots, jo iestādes darbībās nav saskatāmas prettiesiska darbības vai bezdarbība.

[5] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu. Papildus paskaidroja, ka pieteicēja vēlas dot savu ieguldījumu Rīgas domes labā, jo viņas mērķis ir novērst Rīgas domes sociālo līdzekļu izšķērdēšanu.

[6] Atbildētāja pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Ņemot vērā, ka atbildētājs par lietas izskatīšanas vietu un laiku informēts likumā noteiktajā kārtībā un nav tiesu informējis par neierašanās iemesliem, tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties pieteicējas pārstāvja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums daļā ir nepamatots un noraidāms, daļā atstājams bez izskatīšanas un daļā lieta izbeidzama.

[8] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.panta pirmajai daļai administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros, kā arī privātpersonas publiski tiesisko pienākumu vai tiesību noskaidrošana un no publisko tiesību līguma izrietošo strīdu izskatīšana.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējai ir maznodrošinātas personas statuss. Līdz ar to pieteicēja ir to personu lokā, kurai ir tiesības saņemt pabalstu. Taču, lai varētu izdarīt secinājums par Lēmuma tiesiskumu, jāizvērtē tajā ietvertā atteikuma pamatojums.

[10] Atteikums piešķirt sociālo pabalstu pamatots ar Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 35.panta trešo un ceturto daļu un Saistošo noteikumu 3.3.apakšpunktu, norādot, ka pieteicējas iesniegtie dokumenti apliecina, ka medikamenti nav izrakstīti no Kompensējamo zāļu saraksta.

[11] Pieteicējas mērķis ir lai iestāde kompensētu izdevumus par iegādātajiem medikamentiem, tātad, lai tiktu izdots labvēlīgs administratīvs akts.

Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt

prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi. Turklāt šādā gadījumā tiesa nav saistīta tikai ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Izskatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu. Konstatējot, ka kāds labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikums nav iestājis, tiesai nav pamata apmierināt prasījumu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā SKA-118 10.punktu)*.

Līdz ar to tiesai jāvērtē vai pastāv priekšnosacījumi labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

[12] Sociālo pakalpojumu un sociālas palīdzības likuma 35.pantā noteikts, ka pašvaldība no pamatbudžeta izmaksā pabalstu garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai (pirmā daļa). Pašvaldība, neizvērtējot personas (ģimenes) ienākumus, var piešķirt personai (ģimenei) vienreizēju pabalstu ārkārtas situācijā, ja stihiskas nelaimes vai iepriekš neparedzamu apstākļu dēļ tā nespēj apmierināt savas pamatvajadzības (otrā daļa). Pašvaldība ir tiesīga izmaksāt arī citus pabalstus, ja ir apmierināts pamatots pašvaldības trūcīgo iedzīvotāju pieprasījums pēc pabalsta garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai (trešā daļa). Šā panta trešajā daļā minēto pabalstu veidu, apmēru, izmaksas kārtību un personas, kuras ir tiesīgas saņemt šos pabalstus, reglamentē pašvaldības saistošajos noteikumos (ceturtā daļa).

Atbilstoši noteikumu 2.nodaļai pabalstu var saņemt maznodrošināta persona, kā arī persona, kuras veselībai bīstamā stāvokļa dēļ, tā ir nonākusi ārkārtas situācijā.

[13] Rīgas domes 2005.gada 15.februāra saistošo noteikumu Nr.85 „Par Rīgas pašvaldības pabalstu veselības aprūpei” *(saistošie noteikumi, kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas brīdī)* 1.1.punkts nosaka Rīgas pašvaldības sociālās palīdzības veidu, lai nodrošinātu iedzīvotājiem veselības aprūpes pieejamību, pabalsta veselības aprūpei (turpmāk – pabalsts) piešķiršanas kārtību un personas, kurām ir tiesības saņemt šo pabalstu. Savukārt saskaņā ar Saistošo noteikumu 1.2.punktu pabalsts tiek piešķirts veselības apdrošināšanas polises (turpmāk – polise) iegādei, samaksai par medikamentiem vai veselības aprūpes pakalpojumiem.

Tādejādi saskaņā ar Saistošajiem noteikumiem, pabalsts tiek piešķirts, tostarp, samaksai par medikamentiem.

[14] Atbilstoši Saistošo noteikumu 2.nodaļas noteikumiem, tiesības saņemt pabalstu ir personai: 2.1. kura atzīta par maznodrošinātu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā; 2.2. kura veselības stāvokļa dēļ ir nonākusi ārkārtas situācijā.

Tādējādi no Saistošo noteikumu 2.nodaļas 2.1. un 2.2.apakšpunkta izriet šādi priekšnoteikumi pabalsta saņemšanai:

1) personai ir atzīta par maznodrošinātu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā;
2) persona veselības stāvokļa dēļ ir nonākusi ārkārtas situācijā.

Lai saņemtu pabalstu, ir jāpastāv visiem iepriekš minētajiem priekšnoteikumiem.

Atbildētāja Lēmumā nav vērtējusi apstākļus, uz kuru pamata varētu atzīt, ka pieteicēja sava veselības stāvokļa dēļ ir nonākusi ārkārtas situācijā, kā arī šis priekšnoteikums pabalsta saņemšanai nav bijis par pamatu pieteicējas iesnieguma noraidīšanai.

[15] 2005.gada 14.jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr.418 „Ambulatorajai ārstēšanai paredzēto zāļu un medicīnisko ierīču iegādes izdevumu kompensācijas kārtība" *(Ministru kabineta noteikumi, kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas brīdī)* nosaka ambulatorajai ārstēšanai paredzēto zāļu un medicīnisko ierīču iegādes izdevumu kompensācijas kārtību (turpmāk – kompensācijas kārtība). Saskaņā ar minēto noteikumu 2.punktu kompensācijas kārtība ietver pasākumu kopumu, kas pacientam nodrošina iespēju iegādāties zāles un medicīniskās ierīces, kuru iegādes izdevumus atbilstoši šiem noteikumiem sedz no likumā par valsts budžetu kārtējam gadam zāļu iegādes izdevumu kompensācijai piešķirtajiem līdzekļiem (turpmāk – zāļu iegādes izdevumu kompensācijai piešķirtie līdzekļi).

Saistošo noteikumu 3.3.apakšpunkts nosaka, ka Sociālais dienests piešķir pabalstu medikamentu, kuri iekļauti Kompensējamo zāļu sarakstā, iegādes izdevumu daļas (t.i., valsts nekompensētās daļas) samaksai. Sociālajam dienestam jāiesniedz maksājuma čeks un stingrās uzskaites kvīts, kurā ir norādīts medikamenta nosaukums, valsts kompensācijas procentuālais apmērs, kā arī palīdzības pieprasītāja samaksātā naudas summa.

Savukārt saskaņā ar Saistošo noteikumu 3.4.apakšpunktu Sociālā dienesta Sociālā komisija piešķir pabalstu, ņemot vērā Sociālā dienesta finansiālās iespējas un pamatojoties uz ārstējošā ārsta atzinumu, individuāli izvērtējot personas vajadzību saņemt veselības aprūpes pakalpojumus vai iegādāties medikamentus.

Tādejādi vispirms, kā obligāts priekšnosacījums kompensācijas piešķiršanai ir tas, ka persona ir iegādājusies medikamentus, kuri iekļauti Kompensējamo zāļu sarakstā. Tikai izpildoties šim nosacījumam Sociālā komisija ir tiesīga piešķir pabalstu, ņemot vērā Sociālā dienesta finansiālās iespējas un pamatojoties uz ārstējošā ārsta atzinumu, individuāli izvērtējot personas vajadzību iegādāties medikamentus.

[16] 2005.gada 14.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.418 „Ambulatorajai ārstēšanai paredzēto zāļu un medicīnisko ierīču iegādes izdevumu kompensācijas kārtība" 4.punktā noteikts, ka zāles un

medicīniskās ierīces kompensējamo zāļu sarakstā iekļauj, svītro no tā, kompensējamo zāļu sarakstu (speciālie zāļu nosaukumi vai vispārīgie nosaukumi kopā ar preču zīmi vai ražotāja nosaukumu un medicīnisko ierīču nosaukumi) veido un uztur, kā arī šo noteikumu 1.pielikumā minēto slimību racionālas farmakoterapijas rekomendācijas zāļu iegādes kompensācijas sistēmas ietvaros izstrādā Zāļu cenu valsts aģentūra.

2006.gada 27.marta iesniegumā pieteicēja lūgusi apmaksāt čekus par iegādātajiem medikamentiem par kopējo summu Ls 28,98 apmērā *(lietas 28.lapa)*, klāt pievienojot 2006.gada 9.marta kvīti EKA čekam Nr.597688, 2006.gada 16.marta kvīti EKA čekam Nr.600566, 2006.gada 30.marta kvīti EKA čekam Nr.(numurs nav norādīts).

No pievienotajām kvītīm redzams, ka pieteicēja iegādājusies sekojošus medikamentus: *Vagifem, Zemestauku ziede, Agnucaston, Triovit, Mastodynon* (2006.gada 9.marta kvīts); *EnaHexal, Glukozamīns* (2006.gada 16.marta kvīts); *Ranitidīns* (2006.gada 30.marta kvīts).

No publiski pieejamās informācijas, kura ievietota Zāļu valsts aģentūras mājas lapā (www.zva.gov.lv) redzams, ka neviens no augstāk minētajiem medikamentiem nav iekļauts Valsts kompensējamo zāļu sarakstā. Visi pieteicējas iegādātie medikamenti, izņemot *Vagifem* un *EnaHexal*, ir bezrecepšu medikamenti. Norādāms, ka šo apstākli, savā pieteikumā tiesā, nav apstrīdējusi arī pieteicēja.

Secināms, ka atbildētāja pamatoti atteikusies pieteicējai kompensēt izdevumus par iegādātajiem medikamentiem, jo tie nav iekļauti Valsts kompensējamo zāļu sarakstā.

[17] Tiesa norāda, ka lietas materiāliem pievienotais ģimenes ārstes *R.-A. B.* 2006.gada 30.martā izsniegtais izraksts *(lietas 29.lapa)*, kurā dots medikamentu uzskaitījums, kuri nepieciešami pieteicējas ārstēšanai, tikai daļēji sakrīt ar pieteicējas iegādātajiem medikamentiem, nevar kalpot par pamatu kompensācijas izmaksai. Kā jau iepriekš tiesa konstatēja, tad kompensācija tiek izmaksāta tikai par iegādātajiem medikamentiem, kuri ietverti Valsts kompensējamo zāļu sarakstā.

Pieteicējas arguments, ka atbildētāja līdzīgā situācijā kompensējusi Valsts kompensējamo zāļu sarakstā neminētus medikamentus, par ko tiesai nav iesniegti pierādījumi, nav pamats pieteicējas iesnieguma apmierināšanai.

[18] Kā tas atzīts līdzīgā lietā, tad pašvaldība, sniedzot papildus sociālo palīdzību, darbojas rīcības brīvības ietvaros, tādējādi, tai ir tiesības noteikt kritērijus pabalstu saņemšanai, izvērtēt sniedzamās palīdzības apjomu. Atbildētājam katrs konkrētais gadījums jāizvērtē atsevišķi, ievērojot sabiedrības intereses, citu personu vajadzības, samērojot tās ar indivīda interesēm, kā arī ņemot vērā sociālās palīdzības likumdošanas mērķus, kā arī piešķirtos resursus.

Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā noteiktais sociālais palīdzības mērķis ir sniegt materiālu pabalstu krīzes situācijā

nonākušām trūcīgām ģimenēm (personām), lai apmierinātu to pamatvajadzības un veicinātu darbspējīgo personu līdzdalību savas situācijas uzlabošanai *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 20.oktobra sprieduma lietā Nr. A42254704 16.punktu)*.

Atzīstams, ka pašvaldības palīdzība nevar apmierināt visas pieteicējas vajadzības. Savukārt Saistošie noteikumi arī nepiešķir pieteicējai subjektīvas tiesības prasīt, lai pašvaldība atmaksātu jebkurus ārstēšanās izdevumus.

[19] Kā argumentu Lēmuma atcelšanai pieteicēja norāda uz apstākli, ka Lēmuma pamatojums, ka „ārsta nozīmēto medikamentu saraksts daļēji neatbilst faktiski iegādāto medikamentu sarakstam", nav pamatots ne ar vienu faktu vai konkrētu medikamentu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka pamatojuma trūkums, skatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, var tikt uzskatīts gan par tik būtisku procesuālu pārkāpumu, ka tā dēļ administratīvais akts ir atceļams, gan par tādu pārkāpumu, kurš norādāms kā administratīvā akta trūkums, bet kurš pats par sevi nerada tādas tiesiskās sekas kā administratīvā akta atcelšana. Tas izvērtējams katrā konkrētajā gadījumā. Par galvenajiem kritērijiem izmantojami divi apstākļi: 1) vai saprātīgs administratīvā akta adresāts no attiecīgā administratīvā akta pamatojuma varēja saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts; 2) vai tiesa, pārbaudot attiecīgā administratīvā akta tiesiskumu, balstoties uz tā pamatojumu, var secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-432 10.punkts)*.

Tiesa atzīst, ka Lēmuma atbilstoša nepamatošana, pietiekami neizvērtējot lietas faktiskos apstākļus, atzīstama par procesuālu pārkāpumu, taču izskatāmajā gadījumā šis procesuālais pārkāpums neietekmēja un nevarēja ietekmēt Lēmuma saturu pēc būtības un pats par sevi nerada tādas tiesiskās sekas kā administratīvā akta atcelšana, jo atbildētāja pēc būtības ir pieņēmusi pareizu lēmumu.

[20] Iesniegtajos pieteikuma papildinājumos *(lietas 104., 105.lapa)* pieteicēja lūgusi tiesu kā atlīdzinājuma priekšmetu noteikt regulāru (ikmēneša) papildu izdevumu kompensāciju ar aprēķinu, ka pieteicējas rīcībā paliktu minimālā summa, kas uz šo brīdi noteikta Ls 45,- apmērā mēnesī, šai summai pieskaitot Ls 73.90,- mēnesī medicīnisko izdevumu segšanai, kas palielināma par centrālās statistikas pārvaldes noteikto zāļu un medicīnisko pakalpojumu cenu indeksu.

Pieteicēja uzskata, ka sociālās palīdzības sistēma Rīgas domē ir izrādījusies neefektīva un pat izšķērdējoša. Tāpēc tiesai, kā sociālās palīdzības veids, būtu nosākams, augstāk minētais ikmēneša maksājums.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 51.pantu administratīvo lietu iestāde izskata atbilstoši savai kompetencei, kas tai piešķirta ar

normatīvo aktu. Savukārt tiesa administratīvajā procesā kontrolē iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumus rīcības brīvības ietvaros.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja nav vērsusies iestādē ar prasījumu par ikmēneša pabalsta piešķiršanu un iestāde nav šādu prasījumu izskatījusi (pieņēmusi lēmumu).

Saskaņā ar APL 278.panta 1.punktu tiesa atstāj pieteikumu bez izskatīšanas, ja pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Tā kā iestāde nav šādu prasījumu izskatījusi, tad tiesa atstāj pieteikumu daļā par ikmēneša pabalsta piešķiršanu bez izskatīšanas.

[21] Pieteicēja pieteikuma papildinājumos lūgusi arī uzlikt par pienākumu Rīgas domes Labklājības departamentam sociālo palīdzību sniegt arī konsultatīvā darba veidā, maznodrošināto personu līdzekļu ietaupīšanai.

Saskaņā ar APL 184.pantu Pieteikumu var iesniegt par:

1) administratīvā akta izdošanu, atcelšanu (atcelšanu pilnībā vai daļā, arī grozīšanu), spēkā esamību (atzīšanu par spēkā neesošu, atzīšanu par spēku zaudējušu, arī administratīvā akta atzīšanu par spēkā esošu) vai atzīšanu par prettiesisku;

2) iestādes faktisko rīcību;

3) no ārējā normatīvā akta tieši izrietošu konkrētu publiski tiesisko attiecību pastāvēšanu, nepastāvēšanu vai to saturu, ja attiecīgās tiesiskās intereses nav iespējams realizēt ar šā panta 1. un 2.punktā minēto pieteikumu;

4) publisko tiesību līguma atbilstību tiesību normām, tā spēkā esamību, noslēgšanu vai izpildes pareizību.

Pieteicējai nav subjektīvo tiesību prasīt tiesā uzlabot vai veikt izmaiņas, kādas iestādes ikdienas darbā, nolūkā, lai izmainītu, papildinātu tai uzdotās funkcijas un sniegto pakalpojumu veidu un kārtību.

Ievērojot norādītos apstākļus, tiesvedība pieteicējas pieteikumā par pienākuma uzlikšanu Rīgas domes Labklājības departamentam sociālo palīdzību sniegt arī konsultatīvā darba veidā, maznodrošināto personu līdzekļu ietaupīšanai ir izbeidzama, pamatojoties uz APL 282.panta 1.punktu, kas noteic, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

[22] Ņemot vērā iepriekš spriedumā konstatēto, tiesa neatrod pamatu pārsūdzētā Lēmuma atzīšanai par prettiesisku. Atbildētāja Lēmumā ir vērtējusi tās rīcībā esošos pierādījumus un pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais ir izdots pamatoti. Līdz ar to tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks administratīvais akts, savukārt pieteicējas pieteikums nav pamatots un ir noraidāms. Tādejādi nepastāv priekšnoteikumi labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

[23] Atbilstoši APL 92.pantam administratīvajā tiesā privātpersona var prasīt atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņai nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Tā kā tiesa konstatēja, ka atbildētāja nav pieļāvusi pieteicējas tiesību aizskārumu, tad nav pamatots un ir noraidāms arī pieteikums daļā par morālā kaitējuma atlīdzinājumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 278.panta 1.punktu, 282.panta 1.punktu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *M.K.* pieteikumu daļā par Rīgas domes Labklājības departamenta 2006.gada 30.maija lēmuma Nr.DL-06-263-ap atcelšanu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Atstāt bez izskatīšanas *M.K.* pieteikumu daļā par ikmēneša pabalsta piešķiršanu medicīnisko izdevumu segšanai.

Izbeigt tiesvedību daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas domes Labklājības departamentam sociālo palīdzību sniegt arī konsultatīvā darba veidā, maznodrošināto personu līdzekļu ietaupīšanai.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis M.Birkmanis